

Dosarul nr. 3ra-394/22
2-19151252-01-3ra-13042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Bostan, V.Negru, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Aureliu Suhan, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Aureliu Suhan împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la obligarea recalculării pensiei,

împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Aureliu Suhan împotriva hotărârii din 08 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 18 septembrie 2019 Aureliu Suhan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la obligarea recalculării pensiei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 26 iulie 2019 a depus către Casa Națională de Asigurări Sociale o petiție, prin care a solicitat recalcularea pensiei stabilite prin încheierea de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă din 09 decembrie 2016, reieșind din salariul mediu obținut pentru perioada iulie 2018 - iunie 2019, începând cu data de 01 august 2019; stabilirea adaosului în mărime a câte 3% din sumele respective pentru fiecare an complet de vechime în serviciu peste vechimea stabilită, pentru perioadele: 28 noiembrie 2016 - 28 noiembrie 2017 și 28 noiembrie 2017-28 noiembrie 2018.

Reclamantul a relevat că, prin refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale din 19 august 2019 i s-a refuzat în admiterea cerințelor invocate în petiție pe motiv că, dreptul la pensie apare o singură dată după eliberarea din serviciu, cu dreptul de a fi recalculată în condițiile legii, însă, Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, nu prevede stabilirea repetată a dreptului la pensie după o eventuală reangajare în serviciul militar.

Reclamantul a menționat că nu a depus cerere prealabilă, deoarece aceasta nu este o procedură obligatorie. Or, Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a

militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nu prevede soluționarea litigiilor prin procedura prealabilă. În acest context, reclamantul a invocat că neîntemeiat i s-a refuzat în admiterea cerințelor din petiția adresată Casei Naționale de Asigurări Sociale.

De asemenea, reclamantul a menționat că, prin ordinul Ministerului Justiției nr.1063 din 24 noiembrie 2016 „Cu privire la demisie”, a demisionat din funcția de director interimar al Departamentului Instituțiilor Penitenciare în rezervă, în legătură cu atingerea vechimii în serviciu.

Astfel, prin încheierea de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă din 09 decembrie 2016, începând cu data de 25 noiembrie 2016, i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă în mărime de xxxxx de lei.

Iar, la data de 28 noiembrie 2016, în temeiul ordinului Ministerului Justiției nr.1073 „Cu privire la numirea în funcție”, începând cu data de 28 noiembrie 2016, a fost numit în funcția de director interimar al Departamentului Instituțiilor Penitenciare. Prin același ordin i-a fost confirmat gradul special „locotenent - colonel de justiție”, grad deținut și anterior.

Reclamantul a mai menționat că, la data de 15 mai 2018, în temeiul ordinului Ministerului Justiției nr.335 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu în cadrul sistemului penitenciar”, începând cu data de 15 mai 2018 a fost concediat, în legătură cu transferul din funcția de director interimar al Departamentului Instituțiilor Penitenciare. La data de 15 mai 2018, în temeiul ordinului Ministerului Justiției nr. 340 „Cu privire la numirea în funcție”, începând cu data de 16 mai 2018, a fost numit în funcția de director interimar al Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu acordarea gradului special de comisar-șef de justiție, echivalent cu gradul special deținut în cadrul sistemului penitenciar. La data de 15 noiembrie 2018, în temeiul ordinului Ministerului Justiției nr.582 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu în cadrul sistemului administrației penitenciare” a fost eliberat din funcția de director interimar al Administrației Naționale a Penitenciarelor, în legătură cu transferul în serviciul Centrului Național Anticorupție. La data de 19 noiembrie 2018, în temeiul ordinului nr.405ps „Cu privire la angajarea în serviciul Centrului”, începând cu data de 19 noiembrie 2018, a fost angajat pe bază de contract individual de muncă în serviciul Centrului Național Anticorupție, prin transfer, din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor al Ministerului Justiției în funcție de șef al Direcției Generale Combaterea Corupției. La data de 04 iulie 2019, a demisionat din serviciul Centrului Național Anticorupție în temeiul ordinului nr. 154ps „Cu privire la eliberarea din serviciul Centrului”.

În afară de aceasta, reclamantul a menționat că pensia pentru vechime în muncă i-a fost stabilită după data de xxxxx.

Reclamantul a invocat că, începând cu data de 28 noiembrie 2016, până la data de 04 iulie 2019, a activat în sistemul instituțiilor penitenciare și în serviciul Centrului Național Anticorupție, deținând funcții de conducere. Astfel, veniturile pe care le-a obținut pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu în perioada 28 noiembrie 2016 – 04 iulie 2019, constituie un temei, pentru a solicita recalcularea pensiei, stabilite prin încheierea de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă din 09 decembrie 2016, precum și stabilirea la pensie a adaosului în mărime a câte 3% din sumele soldei, pentru fiecare an complet de vechime în serviciu peste vechimea stabilită, pentru perioadele: 28 noiembrie 2016 - 28 noiembrie 2017 și 28 noiembrie 2017 - 28 noiembrie 2018.

La fel, reclamantul a menționat că, funcțiile pe care le-a deținut în cadrul sistemului administrației penitenciare, dar și în cadrul Centrului Național Anticorupție se regăsesc în categoria beneficiarilor, care au dreptul la recalcularea pensiei stabilite prin prisma prevederilor art. 61 alin. (1) al Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri.

Reclamantul a solicitat obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite o decizie prin care, începând cu data de 01 august 2019, să-i fie recalculată pensia, care i-a fost stabilită prin încheierea de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă din 09 decembrie 2016, reeșind din salariul mediu obținut pentru perioada iulie 2018 - iunie 2019 și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite o decizie, prin care să-i fie stabilit la pensie adaosul în mărime a câte 3% din sumele soldei pentru fiecare an complet de vechime în serviciu peste vechimea stabilită, pentru perioadele: 28 noiembrie 2016-28 noiembrie 2017 și 28 noiembrie 2017- 28 noiembrie 2018.

Prin hotărârea din 08 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani cererea de chemare în judecată depusă de Aureliu Suhan împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită o decizie prin care, începând cu data de 01 august 2019, să-i fie recalculată pensia, care i-a fost stabilită prin încheierea de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă din 09 decembrie 2016, reieșind din salariul mediu obținut pentru perioada iulie 2018 - iunie 2019 și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită o decizie, prin care să-i fie stabilit la pensie adaosul în mărime a câte 3% din sumele soldei pentru fiecare an complet de vechime în serviciu peste vechimea stabilită, pentru perioadele: 28 noiembrie 2016 – 28 noiembrie 2017 și 28 noiembrie 2017 – 28 noiembrie 2018, a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 59; 62-72).

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii din 08 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, la data de 22 iulie 2020, Aureliu Suhan, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii (f.d.61).

Hotărârea motivată din 08 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată reprezentantului apelantului Aureliu Suhan, avocatului Liliana Bînzari la data de 09 septembrie 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS 8000014166AS, anexat la materialele cauzei (f.d.74).

La data de 06 octombrie 2020 Aureliu Suhan, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, a depus motivarea apelului (f.d.79-81).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul lui Aureliu Suhan împotriva hotărârii din 08 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Aureliu Suhan, fiind menținută hotărârea din 08 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 198; 199-209).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a invocat că, în conformitate cu art. 48 potrivit al Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, începând cu data de 01 ianuarie 2017, pensiile militarilor în termen, ale militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, ale persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și

sistemului penitenciar, ale ofițerilor de protecție și colaboratorilor organelor securității statului, Centrului Național Anticorupție și ale membrilor familiilor acestora se stabilesc de Casa Națională de Asigurări Sociale, în modul stabilit de Guvern, în redacția Legii nr. 282 din 16 decembrie 2016 pentru modificarea Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544-XII din 23 iunie 1993, în vigoare de la data de 01 ianuarie 2017. Iar, conform art. 2 alin. (1) și (2) al Legii nominalizate, militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, care au dreptul la pensie, li se stabilește pensie după eliberare din serviciu. Persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă, cu excepția celui inferior, al organelor afacerilor interne, cărora li s-a prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract, sau în serviciu în organele afacerilor interne, și care au dreptul la pensie în conformitate cu art.13 lit.a) din prezenta Lege, li se acordă, de la data emiterii ordinului privind prelungirea termenului de aflare în serviciu, pensie în mărime de 50 procente din suma pensiei cuvenite.

Astfel, instanța de apel a relevat că, normele de drept menționate supra, stabilesc expres momentul apariției dreptului la pensie a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

Făcând referire la art. 61 alin. (1) și (2) al Legii nominalizate, instanța de apel a relevat că, recalcularea pensiilor stabilite anterior militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și familiilor acestora în legătură cu punerea în aplicare a prezentei legi, se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare. Dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare, ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi. Pensiile stabilite persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă, cu excepția celui inferior, al organelor afacerilor interne, cărora li s-a prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract sau în serviciu în organele afacerilor interne, urmează a fi recalulate după trecerea lor în rezervă sau în retragere.

Astfel, instanța de apel a menționat că, din sensul juridic al normei art. 61 din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri rezultă cert și expres trei situații în care pensia pentru vechimea în serviciu stabilită anterior urmează a fi recalculată, și anume: existența documentelor aflate la organele de pensionare la momentul recalculării pensiei; prezentarea ulterioară a actelor suplimentare, ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei până la stabilirea pensiei, iar recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi; recalcularea pensiei se efectuează în cazul în care persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă, cu excepția celui inferior al organelor afacerilor interne, precum și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, li s-a prelungit peste limita de vârstă termenul de aflare în serviciu prin contract.

În acest context, instanța de apel a conchis că, apelantul Aureliu Suhan nu întrunește niciunul din aceste temeuri/condiții. Or, art.61 din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, nu prevede în niciun fel faptul că, militarii, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne au dreptul la recalcularea pensiei în cazul, în care au fost reîncadrați în funcție și au mai obținut o oarecare vechime în muncă. Iar, eliberarea apelantului Aureliu Suhan din serviciu, cu ulterioara reangajare în funcție și achitarea salariului, nu se încadrează în prevederile art.61 alin.(2) din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri. Or, dreptul la pensie apare o singură dată.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a considerat întemeiate argumentele intimitei Casei Naționale de Asigurări Sociale precum că, situația apelantului Aureliu Suhan nu este incidentală art. 61 din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, deoarece această Lege nu prevede stabilirea repetată a dreptului la pensie pentru vechime în muncă după reangajare. Reieșind din prevederile legale menționate, dreptul la pensie apare o singură dată după eliberarea din serviciu, cu dreptul de a fi recalculată în condițiile legii. Iar, Legea nominalizată nu prevede dreptul la recalcularea pensiei după o eventuală reangajare în serviciu și după eliberarea din serviciu. Or, la caz, de fapt, apelantul Aureliu Suhan a solicitat stabilirea unei noi pensii din salariul (solda) obținut în ultimele 12 luni de la eliberarea din serviciu: iulie 2018 - iunie 2019, în temeiul certificatului despre întreținerea bănească nr.9 din 05 iulie 2019, eliberat de către Administrația Națională a Penitenciarelor și certificatul fără număr și fără dată, eliberat de Centrul Național Anticorupție.

Instanța de apel a menționat că din materialele cauzei rezultă cert că, apelantul Aureliu Suhan este deja beneficiar de pensie, începând cu data de xxxxx. Or, Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nu admite o stabilire repetată a pensiei, sau recalcularea acesteia, solicitată de apelantul Aureliu Suhan.

Mai mult, instanța de apel a relevat că, la prezentarea certificatelor de salariu pentru perioada iulie 2018 - iunie 2019, apelantul Aureliu Suhan de fapt a solicitat să i se includă în calculul pensiei suma salariului obținut după stabilirea inițială a acesteia, ceea ce contravine legislației în vigoare.

Astfel, instanța de apel a conchis că, deoarece apelantul Aureliu Suhan este deja beneficiar de pensie pentru vechime în muncă, stabilită în temeiul Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, temeii de drept pentru stabilirea din nou a pensiei, reieșind din media lunară din ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 04 iulie 2019, nu există. Or, din sensul Legii menționate, nu se deduce în niciun fel că militarii, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, au dreptul la stabilirea din nou a pensiei, când au fost reîncadrați în funcție și au mai obținut o oarecare vechime în muncă.

La data de 11 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Aureliu Suhan, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, a depus recurs împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.213-214).

Ulterior, la data de 31 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, Aureliu Suhan, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, a depus motivarea recursului (f.d.223-227).

În susținerea recursului recurentul a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurentul a menționat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Suplimentar, recurentul a făcut referire la art.61 alin.(1) din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, dar și la art. 33 alin.(1) lit.c) din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, și a menționat că acestea stabilesc dreptul tuturor beneficiarilor de pensii de a li se recalcula pensia, dacă continuă să muncească după ce li s-a stabilit pensia pentru limită de vârstă.

În afară de aceasta, recurentul a invocat că, în speța dedusă judecării este irelevantă decizia din 28 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, cauza nr.3ra-10/20, la care a făcut trimitere instanța de fond. Or, beneficiarul de pensie pe acel caz nu a solicitat recalcularea pensiei, ci stabilirea unei noi pensii. Iar, argumentul precum că are loc revirimentul practicii judiciare în acest sens, este contradictoriu cu prevederile art.4 alin.(4) din Codul civil, potrivit căruia la interpretarea și aplicarea legislației civile se ține cont de nevoia de a promova aplicarea uniformă a dispozițiilor legale, buna credință, precum și certitudinea juridică.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie obligată Casa Națională de Asigurări Sociale de a emite o decizie prin care, începând cu data de 01 august 2019, să-i fie recalculată pensia ce i-a fost stabilită prin încheierea de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă din 09 decembrie 2016, reeșind din salariul mediu obținut pentru perioada iulie 2018 - iunie 2019 și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită o decizie, prin care să-i fie stabilit la pensie adaosul în mărime a câte 3% din sumele soldei pentru fiecare an complet de vechime în serviciu peste vechimea stabilită, adică pentru perioadele: 28 noiembrie 2016-28 noiembrie 2017 și 28 noiembrie 2017- 28 noiembrie 2018.

La data de 15 aprilie 2022 în adresa intimatei Casei Naționale de Asigurări Sociale a fost expediată copia recursului depus de Aureliu Suhan, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.231).

Prin referința depusă la data de 21 aprilie 2022 Casa Națională de Asigurări Sociale a solicitat respingerea recursului depus de Aureliu Suhan, cu menținerea deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 236).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen

de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 09 noiembrie 2021 (f.d. 198; 199-209).

La data de 11 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Aureliu Suhan, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, a depus recurs împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.213-214).

Decizia motivată din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului Aureliu Suhan, dar și reprezentantului acestuia, avocatului Liliane Bînzari la data de 09 martie 2022, fapt confirmat prin avizele de recepție, anexate la materialele cauzei (f.d. 215, 219).

La data de 31 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, Aureliu Suhan, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, a depus motivarea recursului (f.d.223-227).

Astfel, recursul depus de către Aureliu Suhan, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Aureliu Suhan, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se

referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Aureliu Suhan, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Aureliu Suhan, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Nina Vascan